

MARYSKO Karel

*29. 3. 1915 Třebechovice pod Orebem

†23. 11. 1988 Praha

Violoncellista, hudební skladatel a pedagog, básník, prozaik

I když se stejně jako jeho přítel Bohumil Hrabal v Nymburce nenarodil, prožil zde své dětství a mládí. Pocházel z muzikantské rodiny Maryšků, která bydlela v Nymburce již od poloviny 19. století. V rodině se hrávalo na housle, violu, violoncello, kontrabas, klarinet, trubku a až do 80. let 20. století byli součástí hudebního života v Nymburce jako učitelé hudby a členové smyčcových a dechových sdružení.

Absolvoval pražskou konzervatoř (1929 – 1936), violoncello u Bedřicha Jaroše, mistrovskou školu (1945) u Ladislava Zelenky. Krátce studoval i kompozici u Rudolfa Karla. V letech 1935 - 1942 učil na Měšťanské hudební škole v Nymburce, poté v Čáslavi. V letech 1943 – 1973 byl cellistou orchestru pražského Národního divadla. V letech 1960-1961 hrál v symfonickém orchestru v Havaně, 1973 – 1977 ve Stavangeru v Norsku. Po návratu působil ve Smetanově divadle v Praze (1978-1982) a krátce v lázeňském orchestru ve Františkových Lázních. V osmdesátých letech hrál jako cellista v krematoriích v Praze – Motole a Nymburce.

Vedle hudby se od studentských let zajímal o poezii a výtvarné umění. Jeho literární tvorbu ovlivnilo celoživotní přátelství s Bohumilem Hrabalem. Spolu s ním vyhlásil a propagoval směr neopoetismus. V časopisech nepublikoval, jeho básně a prozaické texty vyšly převážně posmrtně. Je autorem klavírních a orchestrálních skladeb, hudby k činohrám, básnických a prozaických textů.

Literární díla: **A vše jde dál: texty z osmdesátých let** (1991), **Poetický zápisník: výběr básní z let 1939 až 1946** (1970), **Proč vždy básník chytá se hvězd?** (1990) aj.

